

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 185.

60de Møde.

Onsdagen den 8de Mai.

(Fortf.)

Dahl: Det kunde dog være, at der kunde blive Tid til at foretage disse Lovarbejder, da vi, saavidt jeg seer, ellers ikke have Noget at foretage i de nærmeste Dage; og det kunde dog maaskee ogsaa være et Spørgsmaal, om det ikke var rettest at nedsætte en Comitee, som kunde tage Sagen under Overveielse, og om vi maaskee dog ikke kunde behandle dem her i Thinget, uden at der derved vilde spildes den allermindste Tid, saaledes at Forsamlingen derfor skulde komme senere herfra Byen. Under Forudsætning af, at Thinget ikke paa anden Maade skulde kunne tilendebringe disse Lovforslags Behandling, kan man vel troe, at Ministrene ikke paa Grund deraf ville ønske at holde Thinget længere sammen. Jeg skal ikke nægte, at, naar jeg seer hen til Sagens Realitet, navnlig til det Lovforslag, som nærmest er under Behandling, saa kan jeg ikke andet end samstemme med de Ytringer, der ere saaldne om, at det vilde være hensigtsmæssigt ikke at rive dette Punkt ud af den hele Afsløningslov, men derimod behandle det i Forening med den Lov om Afsløningen af de reelle Byrder, som vi tør forvente, at Ministrene ville foreslægge Thinget, ialtsald en af de første Sessjoner og forhaabentlig den forstkommende. Men, skulde der være Tid for Landstinget til at behandle disse Sager, uden at andre Sager derved vilde blive opsatte, synes det dog ogsaa noget uheldigt, hvis vi f. Ex. i 8 Dage slet intet Møde skulde holde, om man da alligevel vilde afvise disse to Lovarbejder eller det, der nu nærmest er Tale om for det Første. Derfor finder jeg det ogsaa meget heldigt, om man kunde udsætte at tage Bestemmelse, om man vil nedsætte en Comitee i denne Sag, indtil Regulatvcomiteen havde erklæret sig over, om

den kommende Forsamling kan optage Sagen paa det Standpunkt, hvortil den maatte være kommen ved Behandlingen i Landstinget. Skulde nemlig Sagen optages fra først af igen, saaledes at altsaa disse forskjellige Behandlinger, første, anden og tredje, — hvormange der nu have fundet Sted, — atter skulde finde Sted, saa turde der være mindre Anledning til at tage Lovarbejderne for. Smidlerid kan det dog nok være, at den Behandling, Sagerne maatte have faaet her i Thinget, ialtsald vilde i en meget betydelig Grad forkorte den Behandling, de ville faae paa den kommende Rigsdag, selv om man meente, at man skulde begynde forfra og paa en vis Maade gjentage de forskjellige Behandlinger, som engang havde fundet Sted.

Schouw: Jeg veed ikke, om den høitagtede Formand anseer sig beføjet til at kunne udsætte den videre Behandling af den foreliggende Sag? Foruden det Spørgsmaal, der er reist angaaende, hvorvidt en Sag kan ligge fra den ene Sessjon til den anden, er der ogsaa den Omstændighed, at den høitagtede Indenrigsminister ikke er tilstede, og der kunde vel i det Spørgsmaal, som først er reist, og navnlig i Muligheden af, at Ministrene selv vilde udsætte Sagen, være Anledning til, at Sagen ikke blev afgjort idag, men først i et følgende Møde.

(I dette Øieblik traadte Indenrigsministeren ind i Salen).

Formanden: De Spørgsmaal, som ere fremsatte, mener jeg maae reducere sig til, saaledes som af den første ærede Taler er foreslaaet, at anmode Indenrigsministeren om at tage disse Lovforslag tilbage paa Grund af, at Ti den er saa langt fremrykket i Sessjonen, og dernæst, om det ikke dog skulde være hensigtsmæs-